

פב:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ח מהלכות
משכב ותושב הל"ד:
ג ב מ"י פ"ו מהלכות שאר
לכות הטומאות הלכה ג:
ד ג שם הלכה ג:

זמפ רש"י

[illegible]

רַב נָסִים גָּאוֹן

[illegible]

(א) עיין פריץ ערך אבן חסמא.

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

אֲנִינוּ וְעַד וְעַד וְעַד מִמֵּתִים בְּשָׁרָם. וְאִפִּי לִמְדָּה בְּכָל דְּמִסְכָּה
ע"ו (דף מה): ע"ו נִשְׁתַּבְּרָה מֵאֵלֶּיָּה מוֹמֶרֶת הִיא מוֹקֵי לֵה
בִּירוּשָׁלַיִם כְּגוֹן שֶׁהִתְחַוָּה לִכְל אֶחָד וְאֶחָד עַד וְעַד וְלִכְל עַד
וְעַד דִּהוּ ע"ו שְׁלֵמָה: **אֲמַר** רַבָּה בְּשֵׁם רַב ע"ו פְּלִיגִי

דבטמאה דהא איתקש לנהא. קשה
לר"ת מיט דרבנן אי חית להו הא
דלמך כסוף שמעתין (דף פב:)
ומטאה דע"ז דרבנן ואלקולא
מקשינן א"כ אמאי מטמאה במשא
התנא דהיקושא דנדה דלמיה לאזכרים
היקושא דשך דלמ' מטמאה במשא
ואי סברי רבנ' לחומרא מקשינן
אימא אחי היקשא דנדה לטמיו
בתנאן מסמא ודשך לטמיו כעדשה
ולר' עקיבא נמי אי לחומרא מקש
אמאי איתירץ למימר דהיקשא דשך
למשמשיה ליתמ' לטמיו כעדשה ואל
לקולא מקיש לא תטמא אפילו במשא
ההיקושא דנדה דלמיה לאזכרים
ההיקשא דשך דלמ' מטמא במשא
וכן לר' אלעזר אליבא דר' עקיבא
וגרסא לר"ת דגרסי' לעיל בספרי
אמר רבה תורס דלמך (דף קא)
נגרסו מיין כור לא חזמו לו
הכנס אל תחמו לו פירוש כיון דכחי
בכר בירכא ועומתת את פניו פסילי
כספן וגו' ל"ל חו למימר תורס כמו דור
אלא לומר שמאל יט' להדיק ותנא
למימר אע"ג דשאר קראי נדרשות
לקולא משום דעומתת ע"ז דרבנן
מנהיג יליפין לחומרא משום קלאר
רבה לכו"ע מטמא במשא דלית להו
דרשא דתורס ורבנן נמי הוית מנעמא
בתנאן מטמא כנדה אי לאו דממעטין
מחלוקתא שצד:

באבן מסמא. פ"י בקונטרס אבן

ומוצאם על גבי יתדות ונדה
ויוצאם עליה וכלים תחת האבן ועומא
ומולא אשר יחזיקו תחתיו וקשה דנח"כ מפיא אבן מסמא מולא המסכ
לעלעליוט שז אל ונח"כ מוקי לה במרסד ועוד דאי מולא אשר יחיה כ
גדהיא דכלים שאין לראין למסכד ומושז אין להס אפי' טומאה קלהא
מסמא הייט אבן גדולה שזיא כנדיה ואין הכלים נגרשים כודי כ
תמא דכנדיה ויהימא אבן חדא ושמא ע פוס ומוצא אר קשה דר
ומושז וכלי ה"ס שמעמ דהוי מטעס משא דנמתיא קרי לה ויה
וימסרס בגמרא מאי משא אבן מסמא וצריס דא הדנה וניה נה
ואין טומאה לכלי חרס אלא מאזירי וצריסט חז ע"ג אבן מסמא
ונושא לאו דמרתס הוא שמעמ ע"ג אבן מסמא שחכלים ויה
ויה דהא ידרימא נח"כ אבן מסמא מטעס משכד ומושז הייט כ
האבן הוי מטעס משא שטטוריוט נוסא את העמא או שטנאעו
חז ויהייט היסט חז ע"ג אבן מסמא דמוספתא ווא"ח צריס דס
פריין קו אי מה הוי מטעמא בנאן מסמא אבן מדור נמי מטעמא כ
הייט קלמא דעמא קו למימר דנמתיא בנאן מסמא ואורי' אבן מסמא
למה למעוטי מדורא אבן בנאן מסמא שזיא טומאה קלה: **ורבנן**
למה מדלימקס למח (לקמן דף פג:) וי"ל דייון דגלי לן קרא דנכריהו
מסמא צע"ו כיון דליטערין היקישא דמת לשיעור כית אי"ג לכדאמח
אין קרב במחזור לה מיתסר: **ורב"י** קעמא צמא ה"באמא אימקשא
ויהא בנאן להמ דנמתיא דילמא לא יליקין סוס קולא דחז צעי רב כ
למח דלענין דילמא צע"ו חומרא דמת שפיר יליקין מנדא ואפי' ר
לענין אצריס משוס דלא דמי דלצרי נדה אין אדם יכול להחזיריהו
להלמח וכן הוה דקא משני למשמשין הייט אמי' דילפיין קולא
למשמשין וכן הוה דקא משני למשמשין הייט אמי' דילפיין קולא
שסמיוט איתן טעורין ורמא לה"י דאי לא יליקין משמשין לשר
למשמשין שפיר חרס הוא לא שמעמ למעוטי משמשין דלא טעמיו
וירוקשאר חרמנא צנב"ה. אמי' דהוקשה למח ליכא למיפדך דלא
פי' דהיי פריין וואפי' דהוקשה למח ליכא למיפדך דלא
אזעור' אלוהי ור"ע למאי הלכמא אימקשא לשר למשמשיה דהא אימק
מסמא דהא אימקשא לשר ויש ספריס דלי"ג דהא אימקשא לשר ולי' ו
מסמא לשר משוס דלימקשא לשר אלא בלא שום ימור לא מחמירין כיוסא
כ"ו ודפריין נח"כ הכי וליקשא חרמנא לננול לא פריין לוקשא למח
הכי לשר אלא הכי פריין דהוי לה"י טפי לאקושא לננול דממיה ננול

היה שלו ועל ע"ז. שהיה חצי מקום הכותל של ע"ז: נדון מחלה על מחלה. המחלה שלו נמשכת בארבע אמות של כניסה לפי שחיבורו חכמים להרחיקו משלו ארבע אמות וליכנס כולו בתוך שלו: שך ששקלנו. לשון שך כשרך שאינו מטמא במשא: נדה מטמא במשא.

אדם הנשוא ליתקשקש לזו והדור
 נדמה והזו את זכר וגו' (ויקרא טו)
 וזו מטמא במשא דכתיב (שם) וכל
 הנגע בכל אשר יהיה מחמיו יטמא
 עד הערב והנשוא אוחס וגו' אף
 הוה נמשמע אוחס: **מסמא.**
 אכן שטמא על גבי יתקשקש וכלים
 מחמיו דכתיב (דמלא ו) והיתים את
 חדא ושמת על פוס גוצא ונדה או
 על יושבין עליה אע"פ שלא הכיירו
 זו הכלים שטמאם הכלים דכתיב כל
 אשר יהיו מחמיו: **למשמשין.** שאין
 הכלים המשמשין מטמאים לא במשא
 ולא באין חלקן נמשא: **למשא.** אבל לא
 אכן מטמא דכתיב אינו איתקש
 דשק: **ועוקשקש לנבלה.** דלית בה משא
 ולית בה אכן מטמא והכי עדיף דת
 לא נצרך לאקושה לשדך למעמיט מאכן
 מטמא: **אינה לאכריס.** אש נחקק אשר
 ממנה שטמא במשא ובהלל משוס
 תורת אכר מן החי אבל לא משוס תורת
 אכר מן הנדה ונפקא מינה דלא
 מטמא באין מטמא: **אף ע"ו אינה**
לאכריס. כגון ע"ו לא חולית אכר אשר
 ממנה אינו מטמא כלל משוס ע"ו:
דכ"ע רבי חמא. לקמן דף פא:
אלינא דרבי עקיבא דק"ל.
 דאלינא לנדה פ' (למשא) מי אומיין
 להא נמי איתקש או דילמא לחומרא
 מקשיין לקולא לא מקשיין: **דלא**
מטמאה. דלא איתקש לשדך ובשדך
 כתיב מגע ולא חלקי משא:
למשמשים. מירוצא היל:

ורבי

וְקָרָא דָּא אֲשֵׁי יִיְהִי תַחְתִּי מוֹקְמִין בְּפָרֵךְ צִנּוּר טוֹמִים (וְהָאֵל מוֹחֲתִי וְנִפְקָא אֲשֵׁי"י כְּלִים אֲשֵׁי"י רָחֵל לְמַשְׁכָּא וּמוֹשָׁב וּבִתְ"כ מוֹחֲתָא וְעוֹד אֲחֵרָא נֶקֶט אֲבָן אֲשֵׁי"י דף ע"א יִתְרוֹת וְיָו וּמִפְרָס רִית' דִּית' אֲחֵרָא וְהִנֵּה מַחֲמַת כִּיבֵד הָאֲבָן וּמַסְמָה הֵייתּ מַשָּׁא גְדוּלָּה (ס' אֲשֵׁרִיכָה בִּתְ"כ מְרִיבָה אֲבָן מַסְמָה מוֹכֵל הַמַּשְׁכָּב מַשְׁמַע דְּמַשְׁמַע מַשְׁמַע מַשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וּבִתְ"כ תִּפְרָה דִּנְדָה (דף עט:) תָּנן הֵיזָא וְהִנֵּה מַטְמָחִין בְּמַשָּׁא וּמוֹשָׁב מִדּוּמ מֵאֲבָן מַסְמָה מוֹשֵׁב וּמוֹשָׁב אֲחֵרָא וּבְחוֹפְסָתָהּ דְּלִילִים תִּפְרָה וְיִיסַט (הֵייתּ) מַשָּׁא דְלֵאחֲרָא בְּהַעוֹר וְהִירוֹעַ וְחִילִין דף קד:) אֲבָן אֲבָן דְּלֵא אֲשֵׁי"י כְּלָל לְמַשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וְעוֹד הַמְדֵּר כִּי חֶרֶט טַעוֹר שִׁבּוֹעַ ע"א הָאֲבָן וְהִנֵּה תַחְתִּי אֲבָן כֶּשֶׁל הַטַּעוֹר אֲבָן דְּגִלּוּ תַחַת אֲבָן תַּחַת הָאֲבָן וְכִלְכִּיל עֲלֵיהּ טַעֲמָא מַשְׁמַע הַיִּסְטָר דִּיהֵייתּ מַסְמָה (וְהָאֵל דף נד:) דִּמְמַעַט דֵּס הִנֵּה מַמַּשְׁכָּב וּמוֹשָׁב מוֹחֵי יוֹשְׁבָתָא מוֹחֵי אֲבָן מַסְמָתָא כִּיּוֹן דְּכַבֵּר מִשְׁמַע מוֹחֵי הֵיזָא יוֹשְׁבַת מִדּוּמ מַמַּשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וְנִפְקָא לֵא מַשּׁוֹס דְּלֵא אֲבָן מַסְמָתָא אֲבָן אֲוִלְכִין וּמוֹשְׁקִין לֵא אֲשֵׁרִי בְ"ב בְּשִׁיר בְ"ר. וְהָאֵל אֲחֵרָא אֲשֵׁרִי עֶרֶךְ לְמַעוּטִין אֲבָן מַסְמָתָא מִיִּסְכָּא מִיָּךְ כּוֹר דִּית' לֵן לֵאקְשׁוּי לְגַדָּה לְחוֹמֶרָא לֵא הֵיזָא מַמַּעֲטִי מַחַת אֲבָן דְּפִקֵּר עֲבָר הַדִּין (טַעֲמִיךְ דף עז:) מַה ע"א בְּחַבְדוֹר לֵא מִיִּסְכָּתָהּ אֲשֵׁרִי בְ"ר. תִּמְנָה לְרִי"י מַשָּׁא קְמִיבִיעִים אֲבָן אֲשֵׁרִי אֲשֵׁרִי לֵאקְשׁוּי אֲבָן לֵא מִיִּסְכָּתָהּ דְּגִרְיָא בְּקַמְּחָא אֲבָן יֵאֵל לֵאקְשִׁים אֲבָן דְּנֵה אֲוִינָה לֵאקְשִׁים וְהָאֵל יִקְשִׁיפָא דְּנֵה לְחוֹמֶרָא קוּלָּא נִמְי אֵית לֵן לְמִיָּךְ וְהָאֵל דִּמְסַפְקָא לֵיהּ וְהָאֵל וְהָאֵל מוֹחֵי אֲוִינָן יוֹכֵל לְחַבְדִּים אֲבָן הָאֵל דְּקַמְרָא לְמִיָּךְ מוֹחֵה: אֲשֵׁרִי בְ"ר. פִּירַשׁ קְוִוְטִירִס שְׁאִין כְּלִים מַשְׁמַשְׁלִין ע"א הֵיזָא וְעוֹמֵי ע"א בְּאֲבָן מַסְמָתָא וּמוֹמֵה לְזַרְבָּן דִּיקְשִׁפָּא שְׁדָר לֵא אֲחֵרָא וְהָאֵל רַב אֲשֵׁי אֲלִיבָא דְּרַבָּה מַשְׁמַשְׁלִין בִּין הֵן שְׁהִטְוִי אֲחֵרָס בִּין אֲחֵרָס לֵא הֵיזָא הֵיזָא מַשְׁמַשְׁלִין לֵא כְּלָל וְרַבָּן דִּמְעוּמִי מַשְׁמַשְׁלִין מַשְׁמַשְׁלִין שְׁקָן וְרַבָּה אֲבָן יִסְדָּא מַשְׁמַשְׁלִין אֲבָרָא וְרַבָּה עוֹמֵה לֵא מַשְׁמַשְׁלִין ע"א

מחש' אדון שום יחור לך אצל ה' ומשמים טעם משמעת שפיר:
 יקוּש לנבלה דהא אלתרין למח לכדדרשינן בגמרא הדין ודקוּט:
 לאקוּש לעקר: ור"ב אדעוּ אבר ב' פ' רביעי שמואל דמילתיה
 אטורין מחבין מחבין דמחבין דכ"ע לא פליגי דלא מחבין בבלן
 ה' מחין לחיבור דטעמא ד' אלוּר דכ"ע לא פליגי דלא מחבין בבלן
 י' ה' לעמאות בבלן מחבין ופ' זה גרסי' שפיר ור"ע למח' הלכתא
 בלה ומו לא צריך לאקוּש לעקר דהשתא נמי לא צריך לאקוּש שמוס
 לנבלה אצל לנדה לא דמיא דנדה מטמאה בבלן מחבין מחבין גע' ו':
 מחידי

מסורת הש"ס

(א) דלת מטמאה דהל איתקש
לפרך שי פליגי כלי רש"ל ועי'
הנ"ל וקצת פוסקים דרי' ויחל'
(ב) וי"ל (לכן מחמתו רש"ל)
(ג) וישיב חוס' פ"ו מ"ז דרי'
אבניו (ד) דלחור קרל וי"ל
נכנסתו כלי רש"ל וי"ל
לפני חוס' לא ה"ל מחוץ ואל'
מחמתו דרסה ולכן לא מרשי'
חוס' לעיל ויחור דרסה
ש' שריפה שמה וישיב חוס'
הל דמיידי נפרק כחול דרסה
והיחית חוס' כ"ו (ו) על פוס'
גובה חלון דרסה ואחרי כך
קשה כלי רש"ל

נורה אור השלם

וְלֹא תֵבִיא תוֹעֵבָה אֶל
בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חָרָם כְּמֹדוֹ
שֶׁקֶץ תִּשְׁקַעְנוּ וְתִעֵב
תִּתְעַבְנוּ כִּי חָרָם הוּא:

דברים ז' כו
2 וטמאתם את צמיו פסילי
בספק ואת אמרת מטכת
זהבך תזרם כמו דה צא
תאמר לה ישעיו ל כב

לעזי רעט"י

פרייטער א [פרייטער] א.
ללחץ. להתאמן.

רבינו חננאל

[illegible]

א. חסד מרוב מרד חסד